

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

www.philosophical-research.org

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α. ΠΙΕΡΡΗΣ

Περίοδος 2018-2019

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΛΒ' ΚΥΚΛΟΣ

Συνάντηση 23η

Πέμπτη, 30 Μαΐου

Είναι, Χρόνος και Κάλλος

Το «Τέλος» της Ιστορίας

Μέρος IV

Παρακμή ή η Ιστορία ως Φθορά:

*Ο Ελληνισμός και ο Κόσμος
από την Σπαρτιατική Ηγεμονία
στην Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία
(404 – 27 π.Χ.)*

Μελετούμε την ιστορία όχι χρονογραφικά αλλά νοηματολογικά. Γι αυτό και τα χρονολογικά πέρατα των περιόδων που στοιχειοθετώ μερικές φορές αλληλοεπικαλύπτονται, και οι διάρκειες εισχωρούν η μια στην άλλη. Οι τροπές που χαρακτηρίζουν τις ιστορικές φάσεις είναι γεγονότα ιδιαίτερης σημασίας, και ο συμβολισμός τους φανερώνει το άνυσμα της ιστορίας που δρα στις δεδομένες εγκύμονες στιγμές.

Η ασυμβατότητα και ακαταλληλότητα του πολιτισμικού Ελληνισμού στην επιτυχή διαχείριση της μέριμνας του χρόνου κατά την λογική του χρόνου, απεδείχθη πασιφανώς με τα διαδοχικά παραδείγματα

της Αθήνας και της Σπάρτης όταν ανέλαβαν το φορτίο της Αρχής, της ηγεμονίας στον χρόνο. Η εξουσία της Αρχής έδρασε καταστροφικά για αμφότερες.

[Cf. Ισοκράτης, Περί ειρήνης, 94 sqq. = Pap. Lit. Lond. 132, vv. 1215 sqq. – Για την σχετική ανάλυση του Πολύβιου, δείτε τις παραπομπές στο προηγούμενο κείμενό μου].

Ο τρίτος κατά σειράν φορέας του πνεύματος της ηγεμονίας στον Ελλαδικό χώρο είναι η Θήβα. Θα ερευνήσουμε τον λόγο για τον οποίο η Θήβα ήταν η πόλη που διαδραμάτισε τον ρόλο του Αρχού, και θα δούμε την μοίρα του δικού της εγχειρήματος.

Η Ελληνική ιστορία, καθόλου παραδόξως, σηματοδοτείται στην αναφορά της προς τον Απόλλωνα. Το «πάγωμα» της Μορφής στην Σπάρτη συνοδεύτηκε από την πυρπόληση του ναού του Απόλλωνος στους Δελφούς (548 π.Χ.) και την πρώτη άμεση συμπλοκή του καθεστώτος της Αυτοκρατορίας, ως Αρχής απόλυτης Δύναμης, με την Ελληνική ιδέα της τελείας ακμής του όντος- στην καθοριστική σύγκρουση της «λογικής» του Χρόνου με την πνοή της αιωνιότητας.

Ο χρησμός περί νίκης της Λακεδαίμονος στον Πελοποννησιακό Πόλεμο (No. 137 Parke-Wormell) και ο χρησμός περί Χωλής Βασιλείας (No. 112 Parke-Wormell), νοηματοδοτούν την Αθηναϊκή ήττα και εν συνεχεία την Σπαρτιατική συντριβή στα Λεύκτρα της Βοιωτίας.

Η καταστροφή του ναού του Απόλλωνος (373 π.Χ.), (Χρονικόν Πάριον, No. 71) δυο χρόνια προ της μάχης των Λεύκτρων, εισάγει στην νέα περίοδο

ανόδου των Θηβών στην ηγεμονική αξία και αρχή. Η περίοδος συμπληρούται με το τέλος του Ιερού Πολέμου για τους Δελφούς (346 π.Χ.).

[Για χρησμούς περί Λεύκτρων, cf. Nos. 253-255 P.-W. – Για το Ιερό Πόλεμο, βασική πηγή ο Διόδωρος. XVI, 23-39, 53-64].

Την Πέμπτη θα μιλήσω με θεματικό τίτλο:

***Η Θηβαϊκή Προβολή και οι Δελφοί:
από την Καταστροφή του Ναού του Απόλλωνος
στο Τέλος του Ιερού Πολέμου
(373 – 346 π.Χ.).***

Η ομιλία θα γίνει την Πέμπτη 30 Μαΐου, 8.30 το βράδυ, στην Αίθουσα Διαλέξεων του Μεγάρου Λόγου και Τέχνης (2^{ος} όροφος, Πλατεία Γεωργίου Α').

Η είσοδος είναι ελεύθερη.

Μετά την ομιλία θα υπάρξει χρόνος για συζήτηση.
